

půjčeného automobilu Miroslava J., nedbalost podle § 45, odst. 2, druhá věta zák. č. 81/35 Sb. z. a n., pro kterou, umožniv J. užívání tohoto vozidla, zůstal odpovědným za škodu vedle Miroslava J. U žalobce jde o nárok na náhradu škody vzniklé ze střetnutí provozů dvou motorových vozidel, o nárok vzešlý tam, kde podle zákona č. 81/1935 Sb. z. a n. by byl žalobce jako provozovatel jízdy jednoho ze střetnuvších se vozidel odpověden, proti jiné osobě, která z téže události by byla také odpovědna podle tohoto zákona; jeho nárok je proto posuzovati podle práva občanského (§ 48, odst. 1 cit. zák.). František S. jako provozovatel druhého střetnuvšího se vozidla odpovídá podle § 52, odst. 1 zák. č. 81/35 Sb. z. a n. za škodu způsobenou provozem motorového vozidla i tam, kde je posuzovati nárok žalobcův podle obecného občanského práva, solidárně za zavinění osoby, kterou připustil k provozu. Připustil-li tedy k provozu Miroslava J., na jehož zavinění na škodné události bylo již pravoplatně uznáno i trestním rozsudkem, jako svého pomocníka, jehož činnosti bylo použito v provozu, odpovídá za něho solidárně již podle § 52, odst. 2 cit. zák. a netřeba se pak zabývatí otázkou odpovědnosti za nedbalost podle § 45, odst. 2, druhá věta aut. zák. Nesejde při tom na tom, že nedal Miroslavu J. příkaz k cestě do Prahy a pověřil ho jen odevzdáním motorového vozidla jeho vlastníkov. Tím, že mu automobil odevzdal s takovýmto příkazem, připustil ho k provozu s ním a ručí za jeho zavinění po celou dobu, pokud trvalo připuštění k provozu. V době, kdy došlo ke škodné události, nebyl příkaz Františka S. na odevzdání auta ještě vykonán, neboť automobil vlastníkov odevzdán ještě nebyl. Jel-li tedy Miroslav J., vykonávaje tento příkaz, o své újmě do Prahy, není to při zjištěném zavinění J-ově rozhodné, neboť stalo se tak ještě v době, kdy příkaz daný Františkem S. Miroslavem J. ještě nebyl splněn, tedy v době, kdy J. byl ještě činný jako osoba Františkem S. k provozu připuštěná.

Čís. 17350.

Pokud není poznámka o zániku práv podle § 9, odst. 1 a 10 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. vymazána, jest sice zemědělský vyrovnací dlužník oprávněn zciziti se svolením vyrovnacího soudu nemovitost zemědělského podniku, na které podmíněčně zanikají knihovní břemena na ní váznoucí, avšak ono povolení vyrovnacím soudem se nikterak nedotýká břemen jen podmíněčně zaniklých a jest je přenéstí při odepsání části dotčené nemovitosti do nové knihovní vložky s řečenou poznámkou.

(Rozh. ze dne 27. června 1939, R II 147/39.)

Prv ý s o u d odepsal z vložky č. ... poz. kn. kat. úz. N. pozemek č. k. ... a vložil jej bez přenesení závad do nové vl. č. ... poz. kn. kat. úz. K. R e k u r s n í s o u d povolil zápis řečeného pozemku do nové

vložky, avšak se současným přenesením závad (zástavních práv) stěžovatele Dr. Jaroslava L., poznamenal společný závazek této vložky jako vložky vedlejší s vložkou, z níž nemovitost byla přenesena, jako vložkou hlavní a poznamenal dále, že zmíněná zástavní práva zanikla podle § 9, odst. 1 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. dnem 24. dubna 1937 podle usnesení o určení stavu břemen ze dne 3. dubna 1937 č. j. Kv ... D ů v o d y: Na nemovitosti vl. č. 16 poz. knihy pro kat. území K. jsou zapsaná zástavní práva pro stěžovatelovy pohledávky. Jeho svolení k břemen prostému odepsání podle § 1 zák. č. 18/1869 ř. z. není vykázano. Odepsání jest proveditelné jen, když se do nové vložky, jež pro oddělenou část knihovního tělesa byla zřízena, zapíše všechna práva pro stěžovatele váznoucí. Tato zásada nedoznala změny ustanovením § 26 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., v němž se dovoluje zcizení nemovitosti zemědělského vyrovnacího dlužníka jen za souhlasu soudu vyrovnacího. Účelem zákazu zcizení nemovitosti bez souhlasu soudu vyrovnacího jest, aby bylo zamezeno, by nemovitost vyrovnacího dlužníka nebyla okleštěna do té míry, že by splnění zemědělského vyrovnání tím bylo ohroženo. Při tom však zůstává v zemědělském vyrovnacím řízení zachován princip, že věřitelé, vůči nimž potvrzené vyrovnání nebylo splněno, nemají doznati újmy (§ 26, odst. 3 cit. vlád. nař.). Proto je smyslem § 26 vlád. nař., že zcizení nemovitosti bez souhlasu vyrovnacího soudu není vůbec možné. Za souhlasu vyrovnacího soudu může býti provedeno, avšak tak, aby věřitelé, vůči nimž vyrovnání nebude splněno, nedoznali újmy, jinak řečeno, musí býti provedeno podle předpisů knihovního zákona. Dokud není prokázáno, že k oživení zaniklých zástavních práv stěžovatelových již nemůže dojít, musí zástavní práva býti převedena, poněvadž výkonem břemen prostého odepsání jejich účinnost by zanikla (§ 15 zák. č. 18/1869 ř. z.) a věřitel by utrpěl újmu, kdyby jeho zástavní práva z některé příčiny uvedené v § 9, odst. 1 cit. vlád. nař. oživila.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 9, odst. 1 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. zanikají — odchylkou od ustanovení § 13 vyr. ř. — sice zahájením zemědělského vyrovnacího řízení práva knihovních věřitelů na oddělené uspokojení na nemovitosti zemědělského podniku, pokud břemena je předcházející podle stavu ke dni zahájení zemědělského vyrovnacího řízení vyčerpávají celkem $\frac{4}{5}$ odhadní ceny. Avšak práva ta obživují znovu, mezi jiným také tehdy, nebude-li potvrzené vyrovnání dlužníkem splněno (§ 67 vyr. ř.). Jen proto se u takových práv, po jejich zjištění ve stavu břemen, způsobem podle § 9, odst. 11 cit. vlád. nař. předepsaným, jen poznamenává, že zanikají podle odst. 1 a 10 cit. § 9 vlád. nař. (§ 9, odst. 11 tohoto vlád. nař.). Avšak vymažou se podle § 23, odst. 2 cit. vlád. nař. teprve tehdy, jestliže dlužník prokáže, že podmínky vyrovnání byly splněny

a prošla i lhůta podle § 68, odst. 1 vyr. řádu. V tomto případě jde o taková práva knihovního věřitele Dr. Jaroslava L. zajištěná na nemovitosti zemědělských vyrovnacích dlužníků Ferdinanda a Marie M. a dovolací rekurenti, žádající odpis části této nemovitosti, nepředložili průkazy o tom, že jmenovaní zemědělští vyrovnací dlužníci své potvrzené vyrovnání splnili. Knihovní práva Dr. Jaroslava L. nejsou dosud vymazána na nemovitosti vl. č. 16 kat. území K., od které se části podle knihovní žádosti dovolacích rekurentů mají oddělit. Zemědělský vyrovnací dlužník může sice, pokud zmíněná shora poznámka o zániku práv podle § 9, odst. 1 a 10 není vymazána, zciziti nemovitost zemědělského podniku, na které zanikají břemena shora uvedená jen podmíněčně podle § 26, odst. 1 cit. vlád. nař. se souhlasem vyrovnacího soudu, jenž může býti odepřen jen tehdy, je-li zcizením nemovitosti ohroženo splnění pravoplatně potvrzeného vyrovnání. Avšak toto povolení vyrovnacím soudem ke zcizení nemovitosti udělené nedotýká se nijak břemen zaniklých jen podmíněčně, jež by v případě nesplnění vyrovnání dlužníkem opět obživla, a není svolením takovým dán ještě průkaz o tom, že zemědělské vyrovnání bylo dlužníkem splněno, takže by mohlo dojít k výmazu jmenovaných knihovních práv. Správnosti tohoto názoru nasvědčuje i ustanovení § 26, odst. 3 cit. vlád. nař., podle něhož je sice přípustné zatížení nemovitostí, jichž se týká poznámka podle § 23 cit. vlád. nař., ale právo jím získané není na újmu věřitelům, vůči kterým nebylo potvrzené vyrovnání splněno. Proto byla napadeným usnesením rekursního soudu právem podle § 1 zák. ze dne 6. února 1869, č. 18 ř. z. zároveň se zřízením nové knihovní vložky pro části nemovitosti oddělované od vl. č. 16 kat. území K., na které je zapsána poznámka podle § 9, resp. podle § 9, odst. 11 vl. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., přenesena — ovšem s touto poznámkou — i zástavní práva Dr. Jaroslava L., která, jak bylo nahoře dovozeno, zanikla jen podmíněně. Neboť není dosud jisto, neobživnou-li tato zástavní práva znovu pro nesplnění potvrzeného vyrovnání vlastníků vložky, od které se část odpisuje.

Čís. 17351.

Zemědělské vyrovnání.

Vyrovnací kvotu jest vyměřiti a platiti z celé k vyrovnání přihlášené, v čas přijetí vyrovnání ještě nezaplacené pohledávky, a to i z její části, která je zajištěna odděleným právem zástavním na nemovitostech zemědělského podniku.

(Rozh. ze dne 30. června 1939, Rv II 208/39.)

Proti exekuci, kterou vede žalovaná proti žalobcům k vydobytí pohledávky ve zbytku 20.543 K, brání se žalobci opoziční žalobou podle § 35 ex. ř. tvrdíce, že v roce 1936 ohlásili u krajského soudu v Uh. H.